

Både för kvinnor och män minskade således medelpensioneringsåldern mellan 1998 och 2002 men ökade 2003. År 2004 minskade den igen till en något lägre nivå än 2002 men år 2005 ökade den till ungefär samma nivå som 2001 och 2003. Det som har haft störst betydelse för hur måttet utvecklats är att antalet nybeviljade förtidspensioner ökade mellan 1998 och 2002. Även år 2003 ökade antalet nybeviljade sjuk- och aktivitetsersättningar jämfört med antalet förtidspensioner året innan. Runt årsskiftet 2002/2003 var dock nybeviljandet ovanligt lågt. Periodiseringseffekter medför att den beräknade medelpensioneringsåldern ökade mellan 2002 och 2003. Denna ökning var tillfällig. Man kan dock konstatera att minskningen mellan 2002 och 2004 var ganska liten jämfört med åren dessförinnan. Höjningen av medelpensioneringsåldern 2005 beror främst på att antalet med nybeviljade sjuk- och aktivitetsersättningar minskade

Måttet medelpensioneringsålder påverkas också av åldersfördelningen bland nybeviljade förtidspensionärer, hur många förtidspensionärer som rehabiliteras, förändringar av andelen med hel eller partiell pension samt hur många som väljer förtida respektive uppskjutet uttag av ålderspension. Måttet påverkas däremot inte av vid vilken tidpunkt personer slutar att förvärvsarbeta. Det är till exempel möjligt att ta ut hel ålderspension och fortfarande förvärvsarbeta.

I rapporten redovisas även medelpensioneringsålder där 50 år valts som nedre åldersgräns. Dessutom redovisas beräkningar över medelålder för uttag av ålderspension, genomsnittlig utträdesålder och ett mått över återstående år med sjuk- eller aktivitetsersättning.

Medelpensioneringsålder för tiden 1998–2003 redovisas också i en tidigare rapport – RFV redovisar 2004:11. I denna rapport är dock måttet beräknat på ett något annorlunda sätt. Det mått som nu tillämpas beräknas med en gemensam nordisk metod. Därigenom underlättas jämförelser mellan de nordiska länderna. Beräkningsformlerna redovisas i bilaga.